

АБОНАМЕНТ:

за година 30 лева
за 6 месеца 18 лв.

ОБЯВЛЕНИЯ:

Годешни и венч. 40 лв.
Всички други обявления,
и реклами по 1 лв. кв. см.
Некрополи и благодарно-
сти по 2 лв. на кв. см.
Печатски обявления
по 80 ст. на дума.

ИЗТОЧЕН КРАЙ

Орган на Обединената Нар.-Прогресивна Партия
Бургаски Окржг.

Излиза всяка
СЕДМИЦА

Всичко за вестника
се изпраща до
редакцията му.

Директор: К. Илиев
адвокат

Телефон № 112.

ПРИ „ДВЕТЕ ТЖРНОВЧЕТА“

МОДЕЛ МАНИФАКТУРЕН МАГАЗИН—СЛИВЕН—ДО ПЛОЩАДА

Ще намерите голем избор на манифактурни стоки.

КОРНАСИ: жореста за рокли, креп дешини, понжета, сатен дюшеси, креп дамур, атлази за юргани, цветно ста-скрю.
ЖЛКНИ: крепони, коверкоти, муселини, сержове, крикони от всички модни цветове.
ПАМУЧНИ: воалажи, крепони, епонжи, фулари, панамы, зефири, оксфорти, ленени, платове за летни костюми, материи, сатени за юргани, хасета всички широчини, готови дамски ризи, дюшекляжи, пердата дантелени, макари за шев и бродерия, бурнузи, хавлии, покривки за маси, дамски за мебели, дамски чанти, пудри, парфюми и пр. и пр.

Продажба при определени и най-износни цени. 10—1

ГЕОРГИ Т. КАЛОВ — Бургас

телеграми КАЛОВ.

Телефон № 117.

МАСЛА ДЖРВЕНИ: Айвалийско и Метелинско.
МАСЛО СУСАМОВО Французко Червен Рак.
МАСЛИНИ Волос, САПУПИ Марсилски и Турски.
ОРИЗ Rangoon № 3, КАФЕ Rio Чер пипер Singapur.
РАФИЯ (Лика) Французка, СИН КАМЖК.
СЯРА на прах за лозя, ХЕРИНГИ с доматиен сос.
КАЛАЙ Английски Агне с знаме.
САЛАМАК, СОДА БИКАРБОНАТ.

Продажба само на едро. 10—1

ИВАН Ц. КУЛЕВ — БУРГАС

Къща основана 1895 г. Винаги готови в склад

СУРОВИ ЖЕЛЕЗА — Шини, обли, квадратни, жглови, бетонни и др.
ТЕЛЕНИ ГВОЗДЕЙ от 4—18 см различни дебелини
ШАМОВЕ — белгийски до 40 цола
ПОДКОВИ — волски и биволски
ЦИНК, ЛОПАТИ, ВИЛИ 3 и 4 рога, олово и др.

Цени най износни

телеграф. адрес: ИВ. КУЛЕВ

Телефон 21

5—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 2814

6-о Артилерийско Отделение известява на интересующите се, че от т. м. до 31 с. м. от 9 ч. пр. пл. до 11 ч. пр. пл. ще води преговори в ивненското Окол. Финансово Управление за закупуване по добровол-скагласие за свои нужди, следните артикули.

1. Ориз	500 кгр.
2. Сирене	500 кгр.
3. Червен пипер	150 кгр.
4. Маслини	100 кгр.
5. Оцет	400 кгр.
6. Растително масло	150 кгр.
7. Чай	20 кгр.
8. Плява	60,000 кгр.
9. Сено	160,000 кгр.
10. Слама едра	50,000 кгр.

Доставката е делима: може да се достави всеки артикул отделно, като за сено, слама и плева може да се оферира най-много по 5,000 килограма.

Поемните условия, описания и други тжржни книжа могат да се видят всеки работен ден в 6-о Артилерийско Отделение.

Залог за правоучастие 5%. Срок за доставката 20 дни от датата на съобщението, че цените сж утвърдени, а за фуража 1 м. Сливен, 8. VIII. 1922 г.

От Щаба на Отделението.

ИДЕТЕ МЕЖДУ НАРОДА!

Ако в нас борбите сж били анемични, и ако силата на народа не се е откроявала напълно, длжи се, покрай другото, на факта, че повечето от народните водачи сж стояли далече от вжлната на народните тежнения и сж били чужди на борбите. Историята на народните борби дава основната поука, че всеко време си иска своите хора, че всеко движение си иска своя ум, своите чувства и своята душа.

Нуждно е всекога водачи, които като обобщат чувствата, като кордират умът на мнозинството, да направляват ръката и служат за компас във борбите.

Сега, когато в България се върши нещо страшно — когато джржавата се закопава икономически и заробва политически от кефа на хора, които нямат нищо общо с народа — сега, когато стои открит гроба на бжлгарското щастие и вжлната на народното незадоволство издава своя ехтеж, ние питаеме: где сж народните водачи?

Един народ се бори с последните усилия на издхвяющ гигант, един народ агонизира, а неговите пжрви хора, неговите водители стоят безучастни! Това е трагедията на политическия живот — нещо повече — това е позора на джржавата. Дружба-башката партия сигурно сияе в ореола на своето царствено осияние; тя е доволна от положението си, че недоволството на масите не може да я засегне, защото тя стои горе..... до трона. Уви, народа се вжлнува, неговото негодувание кипи — отмжшението вече просиява от неговите очи — отмжшение за оная цинична гавра, която се върши с неговите светилища, с неговите олтари и с бждешето на децата му.

В това време, което наумева хубави минути от миналото — време на приготовления за епически завети на историята — истинските народни водачи сж длжжни да идат между народа, да оформят борбата и да заговорят от името на недоволните. Те трябва да направят това не само като граждани, не само като синове на наранено и оскжрбено отечество, но и като ръководители, като спасители, защото без тех борбата може да се изроди в една нежелателна фаза, която дава сцени изнишени от кжрви и сжлзи — сцени, които обвиват в траур и народ и история. Нека се помни добре, че предпазителната клапа на народното негодувание, на народното озлобление е предоставена на истинските народни водачи, които сж се издигнали от колективния ум и от колективните чувства, и които сж поели отговорността пред историята — тая най-умна, но при това и най-строга сждница.

Идете между народа, вие които говорите от името на народа — идете между масата и нагласете борбата така, че тя да се овенчае с успех, без да се помрачи спомена от нея! Идете между народа и ударете камбаната на спасението! Знаем тежък е вашия кжжст, знаем мъчен е вашия пжт, но затова пжк той е велик. Моментата не тжрпи отлагане — негодуванието расте с гигантска сила, то плиска своите вжлни все по-високо и реве като от джно разлюляно море. Опасно е да не бжде подровена канарата, опасно е да не се сжбори фара....

Господа истински водачи, кжсно ще бжде утре, ако вие излезете да шибате с пржчка кипящото море, за да го окротите.... Кжсно ще бжде да спасявате!

Не искаме

амнистия.

Изгубило симпатиите на честните и почтени бжлгарски граждани „народовластническото“ правителство потжрси и получи любовните погледи на „героите“ затворници. Спечелиха се няколко стотици катили „за служба народу“.

Затворнишкия кадър се оказа, обаче, недостатъчен да удовлетвори всички нужди на „почитаемостта“ правителство. А необходими сж още хора. Има и „по-леки“, работи. От где да се вземат?

— Из студентството, което изнемогва под тежестите на живота.

— Но то днес е в борба с „народовластие“?

— Нищо. Управниците имат разнообразна стржв за вждците си. Затова сж и управници. И, зареждат се амнистии:

За воювалите юристи нема джржавен изпит; с новият законопроект пжк: всички студенти имащи в края на настоящата година 8 семестри се освобождават и от академически изпит — „считат се завжршили университета по своята специалност.“

Защо не, защо не? Ако може затвора да бжде училище и ценз за чу-

тен дипломат или, министър председател, напир. защо войната да не бъде училище и ценз за почтен, образован и справедлив, съдия?

Ами нуждата от „млади сили“ — тжй голема за писачите около „Земл. Знаме“, как друго яче би се задоволяла?

На „народовластие“ сж необходими, смачкани гръбнаци, помрачени съвести, мизерни душици, и то ги търси низ младити студенти, на които наместо университета да даде дипломи за успешно издржване изпити, „почитаемостта“ правителство“ ще им връчи, може би, заповеди за назначение, и тогава? — „Ликуй народе! Дружбашкото правителство си намери способни и достойни за него служители!“

„Пазй Боже, не от учено и просто, а от недоучено“ — казва народа.

Покрай това, обаче, сметките на властниците сж гриви. Не сж петнадесетте палета около дружбашкия сжюз, студентите на малка но честна Бжлгария. Те сж няколко хиляди. От тех само слепците, или мизерните по душа ще лапнат гнусната дружбашка вдица. На почтения човек, най-малко личното му достойнство му подсказва, че той не може, не трябва и не бива да приема амнистията и да се преразвни по значение и предназначение с катилите излезли из затвора.

Дружбашките намерения по отношение нашата просветна политика проличават в пълната си голота показана с последният законопроект на м-р Омарчевски.

Редом с желанието да се спечелят „млади сили“, те искат да отстранят от университета „бунтари-те“ студенти. А те сж тия, които сж видели стария режим в университета и могат да направят сравнение между ума на Фаденхехт напир. и тоя на Д-р К. Консулов — иже наричаемий „юридическа личност“.

Те сж и хората с по-установени характер и по-голема доблест.

Те сж тия, които сочат на по-младите си другари правия път.

Криви сж, обаче, сметките на г-на министра, — той мисли, че всички студенти сж от типа на Н. Ботев, Ив. Велчев, Ив. Найденов и пр. дружбашки мжници, хора без скруполи и свен.

Студентството изобщо, не е сзаспали съвести, то навреме ликна: „Изтрезнейте, г-да управници!“ и ще джржи на своя зов. То знае, че

след мрака следва светлина, и зато-ва се надева, че ще победи, защото то е носителя на светлината.

Днес то може само да повтори своя зов: „Изтрезнейте, властници! След страшните материални и морални катастрофи, които сполетеха страната ни, тя се нуждае от твърди характери, образовани, доблестни и почтени граждани и служители!“

Хр. Николов — студент.

ХРОНИКА

Големия въпрос, който тревожи и занимава всички обществени кръгове, е: как ще се развие и разреши репарационната криза. Бягството на министрите от София, главно на президента; скитането на Р. Даскалов из Европа; заминаването на Омарчевски за Бразилия, дето, уви, сж ангажирани толкова интереси на Бжлгария! — всичко това прави впечатление дори на най-обикновения гражданин. Нима е възможно, нима е нормално, нима е допустимо това? — казва всеки. Едно по-внимателно пропикване в обществената психология открива едно органическо вече пресищане, едно втрясане от сегашния режим. Разстройство по всички отрасли на живота, некомпетентност по всички въпроси, безскрупулност, която отива до обществено дебеличие, ето какво ни постоянно поднася тоя режим и сжздава, според това, опуй органично пресищане и отвращение, което поменаваме по-горе. В града ни то се чувствува много.

От няколко дни полицията е в следата на некой обирачи — разбойници по пжтищата. Тя е турила ржка на техни ятаци в селата и града.

Хлебът, който бе спаднал до 5 лв. клгр. наново се повиши на 5'40 лв. Хората не могат да си обяснят, Защо сливенската комунистична община, в която има толкова работници, не се погрижи от малко малко да облекчи прехраната на населението. Всичко подсказва, че въпреки добрата реколта, пак ще имаме сжжи хлеб. Ако общината не вземе мерки и остане да гледа, както досега, сжс скръстени ржце, тя сама вече ще си подпише пресждатата. Принципат „колкото по-зле, толкова по-добре“ се оказа не само резултатен, но и крайно вредоносен.

И тжй когато страшния репарационен меч виси над бжлгарския врат; Стамболийски задущан от атмосферата пжлна с чекове, миризливи шарани, политически убийства и пр. търси чист въздух низ Рилските гори; Неделко, Обов метило-горски и Турлаков, видели зор от политическата си кир сж отишли на баня; Цанко и Манолов бегат от „Содом и Гомора“, та търсят приют из селата; Янев отишел-казват, да освобождава куфарите си с „а ла момент“; Райко скита по чужбина, а днес и Омарчевски замина.

Така, че днес, десетте министерства сж с двама министри. Блазе ти родино! В тебе всичко вирее, всичко цъвти!

Но... как го изпратихме?

— Изпращането бе „великолепно“. Всичко „висши“ и „нисши“ началства от просветното м-во бежа на гарата. Там бежа и няколко любопитни писарки от м-вото и 2—3 учителки. Не бежа забравили да дойдат и двама трима любимици на днешните властници, познати само като „тжрговци“ и то винаги с подкрепата на власт имеющите. Между тех се таеше омърлушената и замечтана особа на г. г. М-ра Томов.

В очите му ясно се вижда, как под сламената му шапка се гонят и преплитат, като облачета от цигарев дим, мислите: „Всички мржднаха по странство. Ето и Стоян заминава. За мене само, ред и време не остава. Ама!... Дано „черния блок“ не

Млади обединисти и обединистки от Бургаски окръг,

Отечественият и сжюзен длг ви повелява да се отзовете масово на втория редовен конгрес на Младежкия сжюз при Обединената партия.

Свикан в едно извънредно тежко време за Бжлгария, когато Бжлгария е заплашена от сжседи и по-далечни джржави, окупация и когато в страната ни вилнее нечуван и невиджан морален и физически терор; когато револвержт и камата сж единственото средство на днешните управници за запазване на властта и когато Отечеството ни очаква спасението си от своите истински синове, този конгрес ще трябва да бъде посетен от колкото се може повече млади, обичащи родината си, бжлгари, които да вземат участие в разрешаването на най-сжждбоносните въпроси — ще бъдем ли, или не свободна конституционна джржава и способни ли сме да защитим страната си от вътрешните и похитители.

На тези два въпроса вторият редовен младежки конгрес ще трябва да даде ясни и категорични отговори.

Масовото посещаване на конгреса ще подчертае готовността на родолюбивата младеж, да се жертвува за своето отечество тжй, както сж се жертвували борците за освобождението ни от турското робство.

Прочее, млади обединисти и обединистки, до един на конгреса!

Нека с масовото посещаване на конгреса докажем на всички сжюзни, партийни и отечествени неприятели, че ние сме готови във всеки момент да жертвуваме няколко дена от своето време, за да се притечем в помощ на своята родина.

Довиждане драги приятели, на Младежкия конгрес.

ОТ СЛИВЕНСКАТА ГРУПА

Изп. д. № 75/920

Сливески Сждебен Пристав.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2768

Обявям, че след еднократното публикуване настоящето в в. „Източен край“ ще почне и продължи 31 ден последния ден до 5 ч. след пладне, продажбата на следния недвижим имот.

1) Двор с кжща в с. Налбантлари, фурна, хамбар, сая, плезник, яхър с одая, мисирен кош и овча сая с 6000 кв. м. дворно место при граници: Димитр Тодоров, от двете страни пжт и дол оценено за 7400.

Вжрху имота тежи възбрана за 1000 лв.

Имота принадлежи на покойния Костадин Митев Карабоюков от с. Налбантлари и ще се продава за пядялба между наследниците му съгласно изпълнителния лист № 3914 издаден от Слив. Окръг. Сжд.

Продажбата ще се извърши в канцеларията ми в Сливен по правилата на чл. чл. 1004—1028 от гр. Сждопроизводство.

Желающите да купят могат да явяват в канцеларията ми всеки пресждствен ден и час, да преглеждат книгата и наддават.

гр. Сливен 28 VI 1922 г.

Сжд. Пристав: СТ. ТОДОРОВ

Как го изпратихме.

До тая сутрин все можеше некой да се сжмнява, че „почитаемостта“ правителство е наистина решило непременно да прахоса няколко милиона лева за: „ей тоя, който клати гората“, — както казват.

Сега обаче, вече место за сжмнение нема: — Омарчевски замина за Бразилия.

— Защо?

— ?

Вестник „Ново време“ казва: „Ще иде за да вземе от тамошните крокодили, в засм сжлзи за оплакване университетската автономия“, г. Мушанов обясни в Народното Сжбрание: „За да си купи, с народни пари, ум от бразилските бизони“, „близките до г. м-ра кръгове“ пжк разправят: „Отива на изложба“.

Какво ще излага той там? Праздната си и рошава глава ли? „Народовластническите“ закони на правителството ли? Грижете за университета ли? Чернodelството си в борбата срещу „черния блок“ ли? Що?.. — Отива да яде народни пари, та кефа да си прави....

Тоя „кеф“ не би бил „кеф“, ако г. пжтешественика не си е взел портрета от Академическия съвет, претрето от постановлението 101, стотиците заповеди за уволнение и разкарвания на учители и един речник по „Esperanto“, тжй като само бжлгарски език, и то по новия правопис, знае г. м-ра. Дано не ги е забравил.

освободи властта от нас!...

Стоян отива в Бразилия. Аз кжде да ида? В Ангора? — запазен периметър на бай Ангела Грозков; Северна Америка? — За там отдавна си е застегал куфарите Стамболийски; (ах, той ненаситника!) Одеса, Москва? — там пжк от Прудкина не може да се припари; (ако е дума за болшевиците — с тех сме „емишерии“) Марсилия? — Радулов ходи; Франция, Италия? — Турлаков ги преброди; Австрия, Германия? — Сега Райко скитосва там; Чехия, Полша? — Обов ходи на панаир; Сжрбия, Романия, Гжрция? — немам тупето на Райко: „Да го хрчат в Берлин, а той да вика: „от Бога росйца“; Тогава?.... Патагония? — ах, да! Там ще ида! Как бех я забравил...“

Красивите бленове на г. младия министър бежа прекжснати, от един изпращач с наивният въпрос: „кжде сж другите г-да м-ри, г-не министри? — Е, че... един насам, друг натам, та днес в София сжм сам — отвржща с болка в душата г. м-ра.

Зап. генерал Жостов-фейлетонист в в-к „Слово“ подавайки ржка на „просветеният министър“ се усмихна така „симпатично“, че всеки би прочел в усмивката му: „На добжр час! Чрез колоните на „Слово“ ще пжтувам и аз, та погрижете се да ми донесете арматан от там — от Бразилията дел“

В М-вото на г. Омарчевски пжк е празник днес. Преди пладне не се работи. Само вратаря бай Иван, стои

до вратата и улыбнато среща и праща посетителите с думите: „Нема никой! По случай заминаването на г. министра всички имат отпуски“.

Ха сега пак на гарата, читателю! Там една от писарките изпраща весело дума на другарката си: „А може, тжй некак си г. м-ра да заминава всеки ден за нежде, горната ще е шест месеца“....

— Не е ли по добре удума си седи, та да не пилее в тия осжжвремена народните пари — преканах аз любителката на малките дини. Па и „наша Тодора, не е пред хора“: — в Бразилия забранено консумацията на спиртни пития.

Един хамалин, чул думите ни, пжлни: „Луд изяда и пет зелни по-луд е който му ги дава“. Влак потегли и всички, които не искаха да си затварят очите, видеха, че задният вагон виси продраната джжважна кисия вжрху която тоя в молец прояде нова дупка, гдето дневно ще излитат в бездната безсмислието най-малко 150 американски долари, или 25550 лева.

Защо да не излитат? Нали „народният любимец“ Стамболийски бе казал: „Нека плаща тоя народ!“

Тжй изпратихме бай Стояна.

София, 2. VIII. 1922 год.

Р. С. Как той замина, може би прати пжт ще ви кажа. Пратих с вехтата си шапка; от нея ще